

Bütün ülkelerin
proleterleri birlesin!Devrimin de, partinin de
güvencesi işçilerdir!Karkören hemü
velatan vekbin!

İŞÇİNİN SESİ

Yıl:8, Sayı:212-213
18 Ekim 1982

ÇEK-AL

IV

TKP DAVASI İDDİANAMESİ

Cuntanın sert baskıları TKP'nin işçi sınıfı ile, onun savaşkan kesimi ile bağlarını kesip koparamamıştır.

"TKP, gelen selin ağzından kadrolarını korumak için tüm gücüyle savaştı, savaşıyor. Cuntaya karşı partimizin saptadığı, uyguladığı esnek politikanın doğruluğunu kanıtlıyor. Birçok legal çalışma olanaklarımızı yitirdik. Buna karşın gelen saldırı partimizi yığınlardan yalıtılamamıştır. TKP, işçi sınıfının, halkımızın içinde yaşıyor. Partimizin görüşü açıktır: Tüm ulusal demokratik güçler birleşebilirse, partimiz tüm savaşım olanaklarını akılcıca değerlendirebilirse, doğru bir politikayla yığınların savaşımına yardımcı olabilirse, onlara çözümleyici yol gösterebilirse, yığınlarla savaşımında başlaşılabilecek bugünkü durumdan devrimci bir çıkış yolu olanaklıdır.

"... Barış savaşımının en ardıcıl gücü komünistlerdir. TKP, komünist ve işçi partilerinin Paris Toplantısı kararlarını savunuyor. TKP bölgemizdeki karşı partiler ve ulusal kurtuluş hareketleri arasında ilişkilerin daha da geliştirilmesini savunuyor. Emperyalizm, demokratik Afganistan'a karşı yönelttiği ilan edilmemiş savaşa ülkemizi de bulaştırmak çabasıdadır. Cunta hükümetinin aldığı Afganistan ile diplomatik ilişkilerin düzeyini indirme kararı bu yolda baskıların etkili olduğunu gösteriyor...

"... TKP, Sovyetler Birliği'nin kardeş Afganistan halkına... dayanışmasını destekledi, destekliyor. Afganistan sorununun komşu ülkeler arasında barışçıl görüşmeler ve anlaşmalar yoluyla çözümü için Babrak Karmal yoldaşın Mayıs ayında yaptığı öneri, yapıcı ve doğru bir yaklaşımdır. Sovyetler Birliği'nin tutumu, emperyalizmin tutumunun tam tersinedir. Brejnev yoldaşın 26. Kongre'de yaptığı somut öneri bölge sorunlarına çözüm getirci gerçekçi bir yoldur.

"... Barış, bağımsızlık, ulusal bir ordu, ulusal bir ekonomi sorunlarında düğüm noktası Türkiye'nin Nato'ya üyeliğidir. TKP, Nato'dan çıkılmasını, kişilikli bir dış politika izlenmesini öngörüyor.

"Yoldaşlar,

"12 Eylül askersel devirmesi ülkemizde burjuva parlamento rejimine son

verdi. Generallerin cuntası erke ele koydu. Gerici askersel diktatörlük altında geçen bir yıla yakın sürede ülkemizin hiçbir temel sorunu çözülmedi. Cunta tüm parlak demecilerine karşın... ekonominin komutasını emperyalizmin ve işbirlikçi burjuvazinin sözcüsü Özal'lara bıraktı.

"... TKP MK kuşkusuz bugünkü politik çevrenini bir çırpıda değil, adım adım geliştirdi. Daha ilk günden 12 Eylül'de çıkardığımız çağrı ile askersel devirmeye karşı çıktık. 12 Eylül çağrısı, cuntanın karşı karşıya olduğumuz canı alıcı hiçbir sorunu çözemeyeceğini vuruladı.

"Bugünkü durum nedir?

"... Giderek tekellerin ekonomik gücüyle devletin politik gücü bir potada eriyor, birleşiyor. Tekel yöneticileri devlet yönetimiyle, devletin üst bürokrasisi tekellerin yönetimiyle kaynaşiyor. Yerli yabancı tekellerin adamı Özal, Başbakan Yardımcısıdır. 12 Mart generalleri ve benzerleri bankaların yönetim kurullarında koltuklara oturuyor. Bunların yanısıra Devlet Planlama Teşkilatı ekonomiyi tekellerin yararına yön veriyor.

"... 12 Eylül eşğinde o günkü parlamenter rejim ekonomik bunalım ve terörizm karşısında çözümsüz kalmıştı. 12 Eylül öncesinde işçi sınıfı, emekçi yığınlar, kent orta katmanları... aydınlar, teknik elemanlar, öğretmenler, az ve orta topraklı köylüler, kadınlar ve gençlik çetin koşullar altında yığınsal çıkışlar gerçekleştirdiler. İşçi sınıfının grev savaşımı yeni bir düzeye yükseldi. Ekonomik haklar için yapılan tek tek işyeri ve işkolu grevlerinin yanısıra giderek politik nitelikli grevler ortaya çıkmaya başlamıştı.

"...Yığın hareketinde gençlik özel bir yer aldı...

"TKP'nin eylemleri, gençliğin aktif yığınlarının arasında derin politik, ideolojik etkiler yarattı. 12 Eylül öncesinde sol güçlerin eylem birliği yönünde önemli adımlar atıldı. TKP, TİP, TSİP üyeleri, Kürt devrimci demokratları, CHP'liler birçok başarılı yığınsal eylem gerçekleştirdiler. Ve birçok yığın örgütünde ilerici güçlerin etkinlik kazanmasına katkıda bulundular. Ne ki, tüm bu

çabalar 12 Eylül öncesinde güçlü bir eylem birliği hareketine yol açmaya yetmedi. Aralarında bizim partimizin de olduğu TİP, TSİP ve Kürt devrimci demokratları ve öteki demokratik güçlerin eylem birliği zorunluluğunu açıkça belirtmelerine karşılık güçlerini birleştirememeleri, aralarındaki subjektif zorlukları aşma konusunda daha büyük sorumlulukla, uzak görüşle davranmalarını, milyonlarca işçi ve emekçinin derin hoşnutsuzluğunun eyleme dönüşmesini zorlaştırdı. Partimizin örgütsel düzeyinin ve yığın bağlarının görece zayıf olması, demokrasi güçlerinin bölünmüşlüğü, askersel devirme tehlikesinin görülmesine karşın engellemesine olanak vermedi.

"... Milli Güvenlik Konseyi'nin diktatörlüğüne gelince, bu rejim, yalnız emperyalizmin en saldırgan kesimlerinin ve en gerici tekellerin değil genel olarak emperyalizmin çıkarlarını kollayan ve tüm işbirlikçi-tekeli burjuvazi adına ilerici güçlere karşı saldırıya geçen gerici bir diktatörlüktür.

"12 Eylül askersel devirmesi Türkiye'de emperyalizme bağımlı kapitalist toplumun derin bunalımı sonucudur. İlerici güçler... ileriye doğru ana eğimin.. artan oranda emperyalizm, işbirlikçi tekeli burjuvazi ve toprak ağası blokunun zararına geliştiğini gösteriyor. Bunalım Türkiye'de kapitalizmin gelip geçici bir hastalığı değildir, bunalım kalıcıdır ve egemen güçlerin manevra olanakları git gide daralıyor. Bu durumda temel... tüm devrimci... devrimci sürecin ana itici gücü olmuştur. Ezilen ve iflasa sürüklenen sınıf ve katmanlar eğer bugünkü durumdan kurtulmak istiyorlarsa işçi sınıfıyla birleşmek zorundadırlar. Bugün komünistler öteki ilerici güçlerle birlikte işçi sınıfına, onun bağlaştığı geniş emekçi yığınlara, orta katmanlara, tekeli olmayan burjuva çevrelerine bunalımdan çıkış yolunu gösteriyor. Bu ilk önce tüm anti-emperyalist, demokratik güçlerin tek cephede birleşmesidir.

"12 Eylül öncesinden herkes gereken dersleri çıkarmalıdır. Sorumsuz belgilerle bundan böyle bir adım bile atmak olası değildir. 'Tek yol devrim' çığlıkları artık günümüzde 'Tek yol cuntayı

yıkılmak' kılığında halkın karşısına çıkmamalıdır. Herkes de biliyor ki komünistler yığınların bugünkü gerici diktatörlüğe son vermek için atacakları her adımın ön sırasında olacaklardır. Ne ki, sorun yığınları sonul savaşa hazırlamak, bunun için günü ve ertelenmesi olanaksız görevi saptamasını bilmektir. Bu görev, emperyalizme, tekellere ve sağcı askersel diktatörlüğe karşı barış, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için tüm anti-emperyalist, demokratik güçleri birleştirmektir. *İşçinin Sesi* serüvenleri gibi bu görevi atlayanlara 'öncü ortaya atılır, yiğitler ardına dizilir' tekerlemesiyle ortaya çıkanlara, durdukları yerde cuntayı bir çırpıda yıkmaktan söz edenlere bilinçli proletaryanın yanıtı şudur: 'Ne duruyorsunuz, size engel olan mı var?'

"Sol radikal belgilerin peşinde koşan tüm dürüst devrimci insanları, devrimci taktiklerde birleşmeye çağırıyoruz. Bu devrimci gevezeliğe işçilerin karnı toktur. Şimdi milyonlarca emekçi için yaşamsal olan savaşlar içinde güçleri birleştirmek gerekiyor.

"... 12 Eylül'den sonra cunta DİSK ve ona bağlı sendikaları kapattı. Sınıf ve yığın sendikacılığını yasakladı. Ne ki, DİSK'in kazanımları hâlâ yaşıyor. 12 Eylül'den bu yana işçiler, sendikasız da kalsalar, yeni koşullara uygun örgütlenmeler oluşturmak yoluyla hakları için savaşımı bırakmadılar. Komünistler işçilerin bu savaşımını tüm güçleriyle destekliyorlar. Parti örgütleri bugünkü yeni koşullardaki savaşa açık sendikalarda çalışmayı başa almaldırlar. Cunta içinde ve dışındaki en gerici militarist ve Amerikancı güçler, onların güdümünde olan askersel savcılar, tutuklu DİSK yöneticilerine karşı saldırılarını yoğunlaştırıyor. Terörizmle ilgili olmayan DİSK yöneticilerini, sendika militanlarını idam cezası istemiyle yargılama niyetlerini açığa vuruyorlar. Komünistleri, bu saldırıların gerçekleştirilmesi için tüm demokrasi güçlerini birleşmeye çağırıyorum. Onlar, tutuklu DİSK yöneticileri ve sendika militanlarının serbest bırakılması için yürütülen ulusal ve uluslararası dayanışmayı var güçleriyle destekliyor, destekleyecektir. Cunta TÜRK-İŞ'i kapatmamakla birlikte çalışmalarını köklü bir biçimde sınırladı. Gerçekte TÜRK-İŞ hiçbir sendikal eylem yapamaz duruma getirildi.

"... TKP, TÜRK-İŞ'in işçi sınıfının çıkarları doğrultusunda atacağı her adımı destekleyecektir. TKP, sendikaları kapatılan işçilerin birçok yerde TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalarla başvurularını, bu sendikaları işten atmalara, baskı ve sömürüye karşı eyleme zorlamalarını, dahası bu amaçla TÜRK-İŞ'e üye olma yolunda istemde bulunmalarını yeni ve önemli bir olgu sayıyor.

"...İşçiler DİSK'in kendiliğinden açılacağı günleri eylemsiz beklemeyeceklerini ortaya koyuyorlar. Ne yapmak gerektiğini kendi sınıf önsözleriyle bulup çıkarıyorlar. İşçi sınıfının kendi deneyimiyle yarattığı bu yeni savaşım

yöntemini komünistler incelemeli, onlara yardım etmek için çalışmalıdırlar. Komünistler bir yandan bu görevi yerine getirirken öte yandan DİSK'li ve TÜRK-İŞ'li işçilerin arasında partinin temel politikasını yayacaklardır. TKP, sendikalar üstündeki tüm yasak ve kısıtlamaların kalkmasını, tüm sendikal hakların tanınmasını istiyor. Bu amaç gerçekleşmeli ve tüm sendikal işçiler, en aşağıdan yukarıya doğru, kendi seçtikleri delegelerle özgür birlik sendikalarını yaratmalı, DİSK-TÜRK-İŞ bölünmesini özgürce son vermeliydiler. Çünkü işçiler en başta TÜRK-İŞ yönetimindeki gerici sendikacıların yarattığı sendikal bölünmüşlüğü acısını çok iyi tanımışlardır. Komünistler aynı zamanda işçi sınıfına, süngü gücüyle devlet sendikası düzeyine getirilmek istenen TÜRK-İŞ'te sözde birleştirilme dayatmasını açığa çıkarmalıdır. 'Birliğe evet ama özgürce birliğe evet' belgisini öne almalıdırlar.

"...Komünistler sol radikal konumlarıdaki gençlik kesimlerinin, dayandıkları yanlış ideolojik görüşlerden sıyrılmalarına yardımcı olmalıdır. Bunun için bir yandan goşizmin değişik görünüş biçimlerine karşı ideolojik savaşımı daha da yükseltmek, öte yandan bu akımların etkisinde ama provokatif nitelik taşımayan kesimlerle eylem birlikleri kurmak gereklidir. İGD'nin ve diğer gençlik örgütlerinin kapatılmasıyla birlikte ilerici gençler legal çalışma olanaklarından yoksun kaldılar. Bugün ilerici gençlerin önünde yeni koşullara uygun, merkezi, örgütsel bağımsızlığa sahip, ulusal çapta bir gençlik örgütlenmesi daha sağlam temeller üzerinde ... TKP, ilerici gençlerin anti-emperyalist, anti-faşist, yurtsever bir platforma dayalı geniş yığınsal bir gençlik hareketi yaratma yolundaki savaşımını destekliyor. Birleşik bir gençlik örgütüne ulaşılması hedefi güncelliğini koruyor. İlk elden işçi sınıfı partilerinden ve Kürt anti-emperyalist demokrat hareketinden gençleri birleştirme, giderek CHP'li gençleri ve terörizme karşı olan provokatif eylem çizgisini izlemeyen öteki gençlik kesimlerini kavramak yolunda ilerici gençlerin saptadıkları perspektif doğrudur.

"Komünistler demokrat öğretmen hareketini bütün gücüyle destekledi. 12 Eylül'den sonra çok sayıda öğretmen çeşitli nedenlerle gözaltına alındı ve tutuklandı. Öğretmenlerin ekonomik demokratik savaşımına omuz verdi. Partimizin bu yolla öğretmen hareketi içinde kısa zamanda etkin konumlar kazandığı biliniyor. Partimiz, mühendisler, teknik elemanlar ... arasında aktif bir çalışma yürüttü ve ileri konumlar kazandı. Komünistler meslek sahiplerinin ekonomik, demokratik savaşımına omuz verdi.

"... 12 Eylül öncesinde ülkemizde demokratik kadın hareketi etkin bir gelişme gösterdi. İKD ... itici gücü ve taşıyıcısı oldu. Büyük ölçüde işçi ve emekçi kadınları da kendine çekti, örgütledi, eğitti. Demokratik kadın hareketi yalnızca kadınlar içinde değil,

genel demokrasi savaşımında, ilerici güçlerin eylem birliğinde, barış hareketinin de gelişmesinde rol aldı. Komünistler önümüzdeki dönemde de kadınlar arasındaki çalışmasıyla, irili ufaklı pek çok legal olanaktan yararlanarak demokratik kadın hareketinin gelişip güçlenmesine omuz vermeyi sürdürecektir.

UDC üstüne

"Yoldaşlar,

"Bugünkü karmaşık ve sorunlu koşullarda tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesi için savaşım partimizin güncel temel politikasıdır. Bu politikayı yaşama geçirmek için ne yapmalıyız? Bizce alınan kararların bir tek değerlendirilme ölçütü vardır. O da pratiktir. TKP Programı yazıldığından bu yana 7 yıl, Parti Konferansı toplandığından bu yana 4 yıl geçti. Cephe politikasını açıklayalı belki çok oluyor. Üstelik partimizin bu politikası yeni değil. Tüm ilerici güçlerin faşizm tehlikesiyle karşı karşıya geldiği bir dönem yaşadık. Bugün ise askersel diktatörlük kurulmuştur. Kısaca ulusal demokratik güçlerin birleşmesini sağlayacak gerçekten elverişli koşulların var olduğu yılları yaşadık, yaşıyoruz. Ne ki, partimiz, önüne koyduğu Ulusal Demokratik Cephe'yi gerçekleştirme görevini yerine getirebilmiş değildir. Burada bir sorunu tartışmak yararlı olacaktır. Ulusal Demokratik Cephe programı ile TKP'nin yakın programı arasındaki bağ nedir? Daha geçen 1980 MK Plenumu'nda şöyle bir yaklaşım vardı. 'Bu UDC programı ile partinin yakın programını özdeş sayma yanlışdır.' Biz bunların özdeşliğini birçok kez yayınlarımızda duyurduk. Böyle bir tutum önceden partinin elini kolunu bağlamak olmuyor mu? Bu, bir bakıma ya bizim programımızı onaylarsınız ya da UDC kurulmaz anlamına geliyor. Cephe sorununu uzlaşmaya da içerdiğini unutmamalıyız. Nasıl bir cephe düşünüyoruz? İdeal bir cephe mi, yoksa varolan sınıfların temsilcilerinden oluşacak reel bir cephe mi?

"UDC'nin TKP'ye özgü bir belge olduğu bize çok sık söyleniyor. Bu doğaldır. Cephe programı TKP'nin yakın programıdır, dersek bu eleştiriler her zaman yerinde olacaktır. Ne ki cephe sorunu somut ve gelecek olmayan bir sorundur. Parti en üstten en alt örgüte kadar sürekli toplunun tüm sınıf ve katmanlarını, onların örgütlerini, politik partilerini incelemelidir. Özellikle politik örgütlerin, yığın örgütlerinin yeni eğilimlerini, onların programlarını, yönetimlerini, üye bileşimlerini, iç çelişkilerini ayrıntılarıyla bilmek gerekir. Bu yapılmadan parti yönetiminin çok iyi düşünülmüş cephe programı platformu hazırlaması yalnızca boş yere emek harcamak olur. Sonuçta, yapılan cephe programlarına yığınların inancı kalmaz. Şöyle denilebilir mi? Biz kimse onaylamasa da bir cephe programı yayınlarsak, böylece yığınları etkileriz. Ne ki, yaşam

durmuyor. Ayrıntılı cephe programlarını yeni ekonomik, sosyal, politik gelişmelere göre ayarlamak gerek. Yoksa program uygulanmadan güncelliğini yitiriyor. Doğru tutum bir yandan partimizin yakın programını propagandada etmektir. Öte yandan yığınların öne sürdüğü, onlar için ivedi olan şu ya da bu bağlaşıklık olabilecek parti ya da örgütün ...TKP devrimci bir... savunmaktadır. Bir başka deyişle cepheye kazanmak istediğimiz güçleri, sınıfların benimseyebilecek istemleri için yığınları ... her biri için en geniş eylem birliği, politik bağlaşıklık olanağını aramak ve yaratmaktadır. Komünist Partisi kendisi için istemler öne sürmez. Öyleyse yığınların istemlerini onlardan öğrenmek yoluyla dile getirmenin yollarını bulmalıyız. Komünistlere, yığınların istemlerini öğrenmek ve bu istemler için savaşımında en geniş yığınları birleştirmek, yığınlar üzerinde etkili politik akımların yerel temsilcileriyle bu istemler çerçevesinde eylem birliği yapmak görevi düşüyor. Politik güçlerle cephe birliği tabanda yürütülen çalışmalarla belirlenir. Ne ki bu, mekanik biçimde önce tabanda çalışmak sonra yukarıda işbirliği anlayışını hakim çıkarmaz. Parti var gücüyle yığınlar arasında çalışmalı ve aralıksız tüm demokratik parti ve gruplarla politik blok kurmanın yollarını bulmalıdır. Daha bugünden sağcı askersel diktatörlüğün karşısında barış, bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme uğrunda ardıcıl savaşan güçler vardır. Eğer komünistler, onlara yakın işçi partileri, CHP'liler, Kemalistler, anti-emperyalist konulara gelen dinsel çevreler, Kürt anti-emperyalist demokrat gruplar birleşebilirse, bu milyonlarca insan için ileriye doğru bir atılım yapma yolunu açacaktır. Ne ki, günümüzde cepheye çekilebilir güçlerin konularını yeniden değerlendirmelidir. Bugün bu politik güçlerin kutuplaşması nasıldır? Somut durum bu soruna yalnızca bir yanıt verilemeyeceğini gösteriyor. Cuntanın dışındaki tüm güçlerin tek bir cepheye birleşmesi olanaklı mıdır?

“Örneğin, AP yönetiminin cuntaya kimi alanlarda karşı çıkışının politik niteliği gericiştir. Bu parti cuntanın ilerici güçlere yönelik baskılarını, emperyalizm ve tekel yanlısı ekonomik uygulamalarını destekliyor. CHP'nin tutumu daha da karmaşıktır. Örneğin, Ecevit cuntanın karşısında konum alıyor. Ne ki, bu partinin değişik kanatları cuntanın görece ılımlı öğeleriyle diyalog kuruyor. Genellikle Atatürkçüler birçok konuda karşı çıksalar da cuntayı şu ya da bu yönde destekliyor. Bu karmaşık yapının bir nedeni değişik burjuva politik kümeleri arasındaki cuntanın dengeci politikasıdır. Cunta ve ordu yönetimi içindeki çelişkiler bir denge politikasında kimi zaman en gerici güçlerden yana, kimi zaman liberal çevrelerden yana sapmalar yaratıyor. Kuşkusuz cunta her geçen gün saldırısını daha çok işçi sınıfına, ilerici güçlere

karşı yoğunlaştırdıkça onun karşısında giderek büyüyen güçler oluşuyor. Bu durumda komünistler bir yandan bugün ortaya çıkan ve yarın çıkacak olan toplumsal muhalefetin ister eski ister yeni, somut her temsilcisini zamanında tanımalı onlarla eylem birliği olanaklarını kullanmalıdır. Öte yandan komünistler, düşman karşısındaki en küçük çatlaktan yararlanmalıdırlar. Bu çatlaklar işçi sınıfına, ilerici güçlere manevra olanağı veriyor. Partimiz bütün bu çelişkiler arasında esnek bir politika ile tüm ulusal demokratik güçleri birleştirmeye çalışmalıdır. Bu ise bugün cuntanın çevresinde gerici kümelenmeler içinde emperyalizm, işbirlikçi tekelci burjuvazi, toprak ağası blokuna karşı tüm güçleri hesaba almayı gerektirir. Onları birleştirmek cuntanın tüm saldırılarına ve cuntanın en gerici, Amerikancı öğelerine karşı geniş bir hareket yaratmak olanaklı ve zorunludur. Adına ne dersek diyelim yakın gelecekteki anti-emperyalist, demokratik güçlerin erkini emriyonu olacak tek cephe bugünden TKP ve öteki işçi partilerinin ortak politikasıdır. Bu düşünce birliği cephenin gerçekleşmesi için daha şimdiden somut adımların atılabileceğini gösteriyor. En önemlisi, bugün ülkemiz politik yaşamında yığınlarca işçi ve emekçinin çıkarlarını savunabilecek tek armaşık böyle bir cephe olabilir. Bugün dar gibi görünen olanaklar, ilk adımlar atıldıktan sonra, politik savaşım süreci boyunca genişleyecektir. Bu tarihsel olanağı boşa harcamamak tüm ilerici güçlerin elindedir.

Parti çalışmalarını üzerine kimi örgütsel sorunlarımız

“Yoldaşlar,

“Partimiz TKP'ye yönelik ağır saldırılar, yoğun tutuklamalar olmuştur. İşbirlikçi tekelci burjuvazi bu saldırılarla TKP'yi yok edebileceğini sandı, edemedi, edemeyecektir. Partimiz yaşıyor. Kuşkusuz herşey eskisi gibi değildir. Çalışma koşulları zorlaşmış, partimiz yeni yeni güçlüklerle karşı karşıya kalmıştır. Örgütsel alanda çözmek zorunda olduğumuz büyük görevler vardır. Onunla birlikte, partimiz gecikmeksizin yaralarını sarmaya başlamış ve bu yeni görevler için yoğun bir çalışma ortamına girmiştir. Şimdi yeni koşullarda savaşıyoruz. Tüm çalışmalarımızı derin gizlilik niteliyor. Her alandaki çalışmalarımızı bu koşullara göre düzenlemekle görevliyiz. Bu görevin başarılması geçtiğimiz dönemdeki eksiklerimizin, hatalarımızın, zayıflıklarımızın saptanmasına, ugradığımız kayıpların nesnel ve öznel nedenlerini değerlendirmemize sıkıca bağlıdır. 1980 Mayıs Plenumu'nun kararlarının ne ölçüde uygulandığını da saptamalıyız. Öncelikle şunu belirleyelim. Sorunların biriktiği her durumda bunların içinden yakalanan halkaların titizlikle, doğru biçimde saptanması yakıcı bir önem taşır. Ağır saldırı ve gericilik koşullarında

temel görev partiyi korumaktır. Ne ki, koruma görevi yalnızca politik-örgütsel bir görev değildir. Özellikle politik-ideolojik bir görevdir. Bu özde sorun yeterince sağlanmazsa örgütlü geri çekilme taktiği özümsemeyiz. Savunma durumu ile geri çekilme durumu ayrımı açıkça görülemez, doğru biçimde geri çekilme öğrenilmedikçe utkuya varılmaz. Partiyi koruma görevi politik taktiklerimize olduğu kadar kadrolarımızın politik deneyimine, parti çalışmasında disiplini daha da güçlendirmeye sıkıca bağlıdır. Çünkü deneyimin yeterli olduğu söylenemez. Ama şimdi bu deneyimi kadrolarımız ateş altında kazanıyor, çelikleşiyor. Kadrolarımız arasında partiye bağlılık, parti disiplini yüksektir. Ne ki, ağır koşullarda parti kararlarına yalnızca uyma yetmez. Onları hızla uygulama, yani parti disiplini pratik çalışma içinde de daha güçlendirme zorunluluktur. Partiyi koruma sorunu politik ortamda partinin konumlarından da bağımsız ele alınmaz. Çünkü her sorun politik, örgütsel diğer sorunlarla sıkı bağlantı içindedir. Mutlak gizlilik mümkün değildir. Böylesi bir anlayış partiyi yığınlardan koparır. Partimiz yığınlar içinde doğru savaşkan bir çizgi izlemiştir. Savaşan partiye saldırılır. Diğer yandan yalnızca o anki koşullarla bağlı bir parti çalışması da doğru değildir. Leninci parti bir savaş, bir örgüt biçiminden diğerine daha hızlı geçme yeteneği kazanmak, her zaman daha zor koşulları dikkate alan bir çalışma içinde olmak durumundadır. Geçmiş dönemde bu yolda, bu yönde attığımız adımları yeterli bulmamız olanaksızdır. Partimizin ayağa kalkma süreci demokratik özgürlüklerin göreceli genişlediği bir ortamda oldu. Yığın savaşımıyla hızla yükseliyor, yığınlar en başta işçi sınıfımız, hızla politikleşiyordu. Partimizin yönetici rolü bu gelişmeyi daha da hızlandırdı. Partimiz illegalde bu gelişmeyi kucaklamak, yönlendirmek zorundaydı. Partimiz çabalarını buna yöneltti. Önemli başarılar kazandı. Ne ki, diğer yandan bu gelişme partimizi yarı-legal konumlara çekti. Deneyimimizden şu dersleri çıkarmak gerekiyor: O günkü çalışma koşullarında, bir yanda kitle örgütleri daha sağlamlaştırılırken, diğer yandan legal çalışma, olanakları iyi değerlendirilmelidir. Gelişmeye göre gerekli zorunlu legal çalışma, örgütlenme biçimleri önceden hazırlanmalıdır. Legalizm korkusuyla böylesi legal politik örgütlenme biçimlerinden ve çalışmalardan uzak durmak yanlıştır. Kuşkusuz ki her durumda legal çalışmaların başarısı temelde güçlü illegal parti örgütlerine bağlıdır. Bu hızlı gelişim süreci içinde parti kadrolarının seçimi, yerli yerine yerleştirilmesinde, geliştirilmeleri konusunda da eksiklerimiz oldu. Kimi yerde politik deneyimi henüz yeterli olmayan genç kadrolar yönetici görevler almak zorunda kaldılar. Bu durum politik yönetim zayıflıkları doğurdu. Parti yaşamında bazı olumsuzluklara yol açtı.

Yer yer kişisel yönetim eğilimleri, buyrukçuluk görüldü. İşbölümü, uzmanlaşma, denetim, artizanlığa son vermede göze çarpıcı eksiklerimiz vardır. İlegal çalışma ilkelerini her zaman eksiksiz uygulayamamak polisin saldırısını kolaylaştırdı.

"Partimizin bugünkü gelişme düzeyinde kadrolarımızın seçimi, yerleştirilmesi ve geliştirilmesinde objektif, bilimsel temellere dayalı bir kadro politikası önemi daha da arttırıyor. Her düzeyde kolektif yönetimi güçlendirme, işbölümü, ve uzmanlığı geliştirme ve denetimi arttırma, parti yaşamında sol sekterliğin tümörlerini silme yönünde somut önlemler almalyız. Demokratik santralizm ilkesini yetkinleştirmek, santralizme daha da ağırlık vermek gerek. Ancak günlük çalışmalarında, sürekli yukardan büyük çekilemek, buyrukçuluk sağlıklı bir santralizm değildir. Her örgüt, her üye, parti kararlarının kendi alanında uygulanmasından sorumludur. Böylesi bir sorumluluk temel parti örgütlerimizin girişimci çalışabilmesiyle gerçekleşebilir. Yurtiçi ve yurtdışı parti örgütlerinin sorunları bir yandan genel parti normları ışığında ele alınırken bir yandan her birinin içinde bulunduğu çalışma koşulları değerlendirilmelidir. Yeni koşullarda Batı Avrupa örgütlerimiz partimizin toparlanma ve güçlendirilmesinde önemli katkı yapacaklardır.

"Şunu bir kez daha saptıyoruz: İdeolojik alandaki her türlü zayıflık örgütsel yapıya, çalışmalara kaçınılmaz biçimde yansır. İdeolojik savaşı güçlendirmek parti örgütünü güçlendirmek demektir. Diğer yandan doğru bir politika ancak sağlam ve güçlü parti örgütleriyle yaşama geçebilir.

"Yoldaşlar,

"TKP-MK Plenumu tarihsel bir görev yapıyor. Bugün Türkiye'de milyonlarca işçi, emekçi birbirinden kopuk, dağınık ilerici çevreler... parlamenter koşullarda başlarında yürüyen... liderleri ortada göremez oldu. Burjuva partileri kendi yığınlarını bir yana attı. Sol radikal grupların şefleri bir araç gibi kullandıkları militanlarını koyup gitmiştir. Gerici askersel diktatörlük süngüyle yığınların demokratik örgütlerini kapatmış, bu örgütlerin yöneticilerini tutuklamıştır. Milyonlarca insan şimdi kendisini örgütsüz, önderlikten yoksun görüyor. Partinin yaralarını sarmak, çelik disiplinli örgütümüzü eskisinden çok daha büyük bir enerji ile ayağa kaldırmak, ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlamak demektir. Bu görevi başararsak, 12 Eylül devirmesinden işçi sınıfımız, halkımız güçlenerek çıkacaktır. Bunu başaracağız. Çünkü şu anda Türkiye'de bu görevi başarabilecek doğru bir politikası olan örgütlü bir parti vardır. Bu parti TKP'dir. TKP yaşıyor, savaşıyor.

İdeolojik çalışmanın kimi yönleri

"Yoldaşlar,

"Partimizin bugün içinde bulunduğu

çetin sorunların üstesinden gelmesi, ideolojik çalışmalarımızın, özellikle ajitasyon-propaganda çalışmalarımızın güçlendirilmesini gerektiriyor. 1980 Mayıs Plenumu'nda alınan kararların tümü 12 Eylül askersel devirmesinin ortaya çıkardığı yeni koşullarda uygulanamadı. Öyleyse geçen plenumun ideolojik çalışmalarımız üstüne yaptığı eleştirilerin bugün de genel olarak geçerli olduğunu, ideolojik çalışmalarımızda zayıflıkların tümüyle giderilemediğini belirtmek doğru olacaktır.

"Plenum, partimizin merkez organı *Atılım*'i geniş olarak ele almalı, onun daha geliştirilmesinin nasıl sağlanacağı sorununa yanıt getirmelidir. *Atılım* partinin Merkez Komitesi organıdır. Onun politikasını yayıyor. Ne ki, bir gerçek de ortadadır. Yığınlarla her türlü engeli aşacak, sağlam iletişim kanalları olmayan bir gazete kolektif propagandacı, kolektif ajitator ve kolektif örgütçü olma niteliğinden çok şey yitirir. Eğer *Atılım*, yığınların savaşına, yaşamına özgü canalıcı bilgileri, haberleri, yorumları içermezse yığınlar da onu aramayacaktır. Parti örgütleri yığınlardan canlı haberlerle *Atılım*'i besledikleri ölçüde gazete gerçek işlevlerini yerine getirir. Bu zor koşullarda pek çok komünist, özverili çalışmalarıyla *Atılım*'i yığınlarla bağlamanın yollarını bulacaklarını kanıtıyorlar.

"Partimizin teorik sorunları işleyen bir yayın organı çıkarma kararı vardır. Şimdi bu kararı uygulayabilmek aşamasına geçebilmek için onu yeniden ele almak zorundayız. Bugün karşı karşıya olduğumuz karmaşık sorunlara bu yayın organı ... geniş açıklamalar getirmelidir. TKP'nin Sesi radyo yayını şimdi ülkemizde gerçeği açıklayan en güçlü silahımızdır. Biz onu yeterince verimli, etkili, yeterince yığınların anlayabileceği nitelikte kullanabiliyor muyuz? Herşeyden önce yayınları kısa ve özlü olmalıdır.

"... Günümüz koşullarında yüz yüze sözlü ajitasyon-propagandanın önemi artıyor. Öte yandan en geniş yığınlara ulaşmak için sözlü, yazılı, görsel-işitsel, legal veya illegal değişik yöntem ve araçlardan da yararlanmak gerekiyor.

"... Partimizin ajitasyon-propaganda aygıtı ideolojik savaşı çok daha enerjik bir biçimde yürütmelidir. Bu yolda atılacak çok adımlar var. Aşılması gereken zorluklar var. İdeolojik çalışmayla görevlendirilecek kadrolar, partimize uzmanlar, bilim adamları yetiştirmek gerekiyor. Ağırlaşan koşullara, artan zorluklara karşılık parti içi eğitimin önemi de artıyor. Üye ve sempatizanların politik eğitimini sağlamak, ideolojik, teorik düzeylerini yükseltmek için günün koşullarına uygun araç ve yöntemler bulunmalı ve kullanılmalıdır. İdeolojik savaşım bugün özel önem kazanıyor. Partimiz yaralar aldı. Yığınların devrimci belgiler haykırdığı günlerde herkesten çok TKP'yi övenlerin içinden şimdi partinin her zayıflığına karşı saldırıya geçenler çıkabilir. Ege-

men güçlerin partimize saldırısına, partiden atılmış oportünistler eşlik ediyor. Bu durumda yılginlık sonucu ortaya sapmalar çıkabilir. Buna karşı partinin içinde her türlü yanlış görüşe karşı ideolojik savaşım zorunludur. Bugün artık kesin bir dille.. Türkiye işçi hareketine ağır kayıplar verdiren sol sapmaların çürütülmesi gerekir. Özellikle *İşçinin Sesi* gurubunun teori ve pratiğine karşı kesin savaşılmalıdır. Bu gurubun bugün artık büsbütün yozlaştığı, anti-TKP'cilikten anti-Sovyetizme kaydığı kanıtlarıyla gösterilmelidir. Bu gurubun aşırı sol konulardan Avrupa komünizmini savunanlara doğru kaydığını, sosyalizm çürütülmesi partinin rolü ve sosyalist demokrasi sorunlarındaki tutumlarında sağ revizyonizme yaklaştığı, ulusal alanla uluslararası alanın bağıni koparttığı daha iyi ortaya çıkıyor... bu ise TKP'ye saldırının çok iyi öğrettiği gibi yalnızca siyasal polisin işine yarayan bozguna eylemlerdir. Bu guruba karşı partinin ideolojik savaşımı kesin bir biçimde ele alması gerekiyor.

"TKP'nin ajitasyon-propaganda çalışmasının amacı, parti çizgisini, politik hedeflerimizi yığınlara anlatmak, benimsetmektir. Bu amaca bağlı olarak ajitasyon-propaganda, komünistlerin yığınlar arasında çalışma planını düzeltmeye, yeni koşullarda parti örgütümüzü güçlendirmeye yarayacaktır.

"Esnek bir politika izlemek, geniş bağlaşıklıkla yönelmek, yığınlarla bağlanıp onun bir parçası olmak için sağlam, ilkeli ideolojik konular gerekiyor. Partimizin tüm çalışma alanlarında sol sekterliğin her türlüünü silmek için ideolojik savaşımı ve aynı zamanda sağ yanlışlıklara karşı uyanıklığı bir an elden bırakmamak gerekiyor. Anti-komünizme, anti-Sovyetizme karşı savaşım, TKP'nin ulusal niteliğini, ulusal çıkarları en önde savunan parti olduğunu, partinin proletarya enternasyonalizmi ilkelerine bağlılığı ile yurtsever niteliğinin birbirini tamamladığını göstermek, ajitasyon-propaganda çalışmalarımızda önemli alanları oluşturuyor.

Politik durum ve TKP'nin tutumu

Sanıklarımızdan Hıdır Özen'in Hasköy'deki evinin çatı katında sigara paketi içine gizlenmiş olarak bulunan 10 daktilo sayfası halinde pelür kağıdına yazılmış "Politik Durum ve TKP'nin Tutumu" başlıklı TKP mesajının orijinali Sarıca parti isimli Ankara TKP Davası sanıklarından ve bizde ifadesi mevcut Ulvi Oğuz'un Moda'daki evinde aynı arama günü negatif filmler halinde bulunmuştur. Bu dokümandan pasajlar veriyoruz:

1. Devirmeyi hazırlayan etkenler

"Türkiye'deki askersel devirme, emper-

yalizmin başta ABD emperyalizminin dünya ölçüsünde çatışma politikasına geçtiği ve Türkiye üstünde baskılarını yoğunlaştırdığı koşullarda oldu.

"... Egemen güçler, ülkeyi parlamenta yöntemlerle yönetemez duruma gelmişlerdir. Ama o günkü güçler oranı bunalımdan demokratik bir çıkış sağlama elverişli değildi. Çelişkiler bir devrimci duruma yol açmadı.

"Dünya ölçüsünde gerginlik ve silahlanma politikası izleyen Nato egemen çevreleri, Nato'nun Güneydoğu kanadını güçlendirmek ve Türkiye'yi yeni askersel politik stratejisine daha etkin araç etmek amacına uygun, istikrarlı bir rejim istiyordu. Ülkemizde devlet tekeli kapitalizminin varolan tohumlarını geliştirmeye, bu süreci tirmandırmaya, çıplak egemenliğini kurmaya yönelik işbirlikçi tekeli burjuvazi ve amaçlarının önündeki politik ve ekonomik engelleri ortadan kaldırmak, kapitalist ekonomide köklü yapısal ayarlamalara gitmek istiyordu. Böyle bir rejimin koşullarını yaratmak için emperyalizm ve işbirlikçi tekeller her alanda gerici kışkırtıcı ve baskıcı yöntemleri öne çıkarttılar.

"Emperyalist gizli servisler ve gerici AP hükümetiyle MİT, bunalım koşullarında ortaya çıkan yığınların direnişlerini bastırma için artan ölçüde faşist MHP'yi desteklediler. 'Sol' terörist örgütleri kışkırttılar, sonuçta, Türkiye görülmemiş bir terör dalgasıyla sarsıldı. Can güvenliği giderek yok oldu.

"... 12 Eylül eşiğinde, o günkü parlamenter rejim ekonomik bunalım ve terörizm karşısında çözümsüz kalmıştı. Emperyalist merkezlerin, MHP ve öteki terör odaklarının örgütlediği, kışkırttığı terörizm kontrol edilmesi olanaksız boyutlara ulaşmıştı. AP hükümeti, ülkeyi daha büyük tehlikelere sürüklemeye, gerici daha da güçlendirme yolunda yürüyordu. Ama o emperyalizm ve tekel yanlısı, halk düşmanı programını tüm zorbalık yöntemlerine karşın tümüyle uygulayamıyordu. Yığınların direnişi, parlamentonun bileşimi, kimi anayasal kurullarla demokratik ögelerin etkinliği Demirel hükümetinin önüne engeller çıkarıyordu. O nedenle AP başları, ordu yönetiminde etkinliklerini arttırmak için çabalarını yoğunlaştırdılar.

"... CHP hükümetteki uygulamaları ile bunalımı derinleştirmiş yığınsal desteklerini yitirmeye başlamış, iç bölünmelerle zayıflamaya başlamıştı. Parlamento giderek tümüyle işlemez duruma gelmiş, daha da yozlaşmaya başlamış ve yığınlar arasındaki otoritesini büyük ölçüde yitirmişti. AP-CHP arasındaki işbirlikçi girişimleri başarısızlığa uğramış, böylece emperyalizmin, işbirlikçi tekeli burjuvazinin parlamentodan beklediği, benimsediği bir başka çözüm kalmamıştı. 12 Eylül öncesinde işçi sınıfı ve halkın savaşımı giderek gelişme eğilimi gösteriyordu. Türkiye işçi hareketinin en yığınsal grevleri bu dönemde örgütlendi. İşçi sınıfı birçok yönetici ve militanını bu eylemler sırasında yitirdi.

"... Savaşkanlık düzeyi yükseldi. Örgütlülüğü güçlendi ve sınıf bilinci daha gelişti. Egemen güçler varolan yöntemlerle bu gelişmeyi büsbütün durduramıyorlardı. Onlar bu süreci yakın bir gelecekte erk için bir tehlike olarak görmüyorlardı. Ancak bu durumun süre gitmesi, sınıf savaşlarının giderek daha da sertleşmesine yol açıyordu.

"Ekonomik, sosyal, politik bunalımın ve sınıf savaşlarının etkileri ordu içinde 12 Eylül öncesinde giderek daha çok yansıdı. Faşist ögeler aktifleşti. Yurtsever, Kemalist çevrelerde hoşnutsuzluk arttı. Bu süreçte, ordunun politik alanda ağırlığı arttıkça derinleşti.

"... AP-CHP ortaklığını sağlama eğilimi güç kazandı. Bunun gerçekleşmemesi ve yukarıda sayılan bir dizi etken sonucunda zaten adım adım erke ortak olan militarist klik içinde erke tümüyle elkoyma eğilimi güç kazandı.

"...12 Eylül öncesinde tüm bu koşulları TKP bir dizi belgesinde incelediği ve bugün doğrulanmış saptamalarda bulunmuştur.

"... Bunalım ancak köklü anti-emperyalist, demokratik dönüşümlerle çözülebilir, bu ise ancak ileri demokratik devrimin başarılmasıyla sağlanabilir. Bu amaçla, TKP Ulusal Demokratik Cephe için aralıksız çabalar harcamıştır.

"... Sendikal hareket içinde eylem birliği süreci giderek güçleniyordu. DİSK ve TÜRK-İŞ'e bağlı sendikalar arasında bir dizi eylem birliği yapıldı. 12 Eylül öncesinde, sol güçlerin eylem birliği yönünde önemli adımlar atıldı. Karşılıklı yapılan yanlışların düzeltilmesi yolundaki eğilimler güç kazandı. TKP, TİP, TSİP, Kürt devrimci demokratları, CHP'liler birçok başarılı yığınsal eylem gerçekleştirdi ve birçok yığın örgütünde ilerici güçlerin etkinlik kazanmasına katkıda bulundular. Ama tüm bu çabalar 12 Eylül öncesinde güçlü bir eylem birliği hareketine yolaçmaya yetmedi.

"Aralarında bizim partimizin de olduğu TİP-TSİP, Kürt devrimci demokratları ve öteki demokratik güçlerin eylem birliği zorunluluğunu açıkça belirtmelerine karşılık kendi güçlerini birleştirememeleri, aralarındaki subjektif zorlukları aşmak konusunda daha büyük bir zorunlulukla, uzak görüşle davranmamaları, milyonlarca işçi ve emekçinin derin hoşnutsuzluğunun eyleme dönüşmesini zorlaştırıyordu. Politik sol güçler arasındaki bölünmüşlüğü yanı sıra, sendikal hareketteki bölünmüşlük, demokrasi yanlısı geniş güçleri eyleme çekmeyi engelledi.

"...Partimizin örgütsel düzeyinin ve yığın bağlarının zayıf olması demokrasi güçlerinin bölünmüşlüğü, askersel devirme tehlikesinin görülmesine karşın engellenmesine olanak vermedi.

"Böylece burjuvazinin sorunlara parlamenter bir çözüm getirememesi, işçi sınıfı ve bağlaşıklarının ise devrimci bir çözüm için yeterli olanaklardan yoksun olması, çoktan beri politik ve psikolojik

ortamı olgunlaşan askersel devirmeyi 12 Eylül'de gündeme getirdi.

2. Bugünkü durum ve cuntanın politikası

"Cunta, temel doğrultusu emperyalizm ve Nato yanlısı olan bir politika izliyor... En gerici, emperyalist çevreler, bugünkü koşullardan yararlanarak Türkiye üstündeki baskılarını arttırıyor. Bu durum cunta ile ya da bir kesimiyle emperyalist çevreler arasında ikincil sorunlarda da olsa çelişki yaratabilir. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist dünyanın gücü cuntanın politikasını etkiliyor. Cuntanın sosyalist ülkelerle işbirliği yolundaki girişimleri emperyalizmin en saldırgan kesimlerinin politikasıyla çelişkiler taşıyor. Bu yolda atılan adımlar ülkede işçi sınıfı ve ilerici güçlerin savaşımı için daha elverişli koşullar yaratıyor. Bu durumda ordu ve cunta içinde emperyalizmin en saldırgan, koyu Amerikancı kesimlerinden yana güçlerle, cunta içinde dış politikada realist görüşleri ağır basan şu ya da bu ölçüde de olsa ulusal çıkarları gözeten güçler arasında çelişkiler keskinleşebilir.

"Bütün bunlar şunu gösteriyor: Bugünkü rejim ilk bakışta görüldüğü kadar oturmuş değildir. Ancak, rejimin bağrındaki bu çelişki potansiyeli, bugün henüz açık politik kutuplaşmalara dönüşmemiştir. Bununla birlikte, birleşik demokrasi güçlerinin yaralanabileceği çatlaklar ortaya çıkabilir. Bunlardan en iyi yararlanmak için esnek bir politika uygulamak gerekir.

3. Politik güçlerin konumları

"... TİP-TSİP, Kürt devrimci demokratları cuntaya karşı konum alıyorlar. Partilerine yönelik saldırılara göğüs germeye ve örgütlenmeye çalışıyorlar. Ama bu parti ve guruplar cuntayı faşist olarak nitelemekle, varolan çelişkileri ve savaşım olanaklarını göremiyorlar, geniş demokratik güçleri birleştirebilecek esnek bir tutum takınmıyorlar. Bu parti ve guruplar, cuntanın Türkiye'de faşist hareketi temsil eden MHP'ye de vurduğunu unutuyor. Oysa bu, faşist hareketi tümüyle yok etmese de önemli bir göstergedir... Oysa rejimin faşist olduğunu söyleyebilmek için en başta onun emperyalizmin en saldırgan kesimlerine dayandığını kanıtlamak gerekir.

4. TKP'nin tutumu

"12 Eylül askersel devirmesiyle, TKP'nin sosyalizme açılan ileri demokratik devrim stratejisinde bir değişiklik olmamıştır. Sorun yeni, karmaşık koşullarda egemen sınıfların saldırısını göğüslemek, devrimin politik ordusunu hazırlamayı sürdürmektir. Cunta yıkılmadan gerçek demokrasi sağlanamaz. TKP'nin amacı halkın, demokrasi güçlerinin ortak savaşımıyla cuntanın devrilme-

sidir. Ancak cunta rejimine son vermek bugün için olanaklı değildir. Çünkü bunu başarmak için gereken objektif koşullar bugün henüz yeterince oluşmamıştır. Bu nedenle, bu belge bugün eylem çağrısı değildir. Propaganda belgisidir. Bu perspektifle, bugünkü politik güçler oranını demokratik güçlerden yana değiştirmek için partinin önüne koyduğu görevler şöyle ortaya çıkıyor: Savaşın sivri ucunu baş düşmana, emperyalizme ve işbirlikçi tekeli burjuvaziye çevirmek, emperyalist dayatmaları, tekelardan yana kemerleri sıkma politikasını, işçi sınıfına ve demokrasi güçlerine yönelik saldırıları geriletme, cuntanın ve ordunun içindeki en gerici, en militarist ve açık emperyalizm yanlısı kesimleri, onların sivil destekçisi faşist MHP ve AP'ye egemen çevreleri yalıtılmak, ana vuruşu onlara yönelmek, cuntayı bugün destekleyen, emperyalizme şu ya da bu ölçüde karşı anti-faşist güçleri tutarlı demokrasi savaşına çekmek, cuntanın göreceli-ılımlı kesimlerini nötralize etmek ve ilk adım olarak sol güçlerle, TİP, TSİP ve Kürt devrimci demokratlarıyla eylem birliği oluşturmak... Bu görevlerin yerine getirilebilmesi, her şeyden önce bugünkü koşullarda TKP'nin savaş yeteneğini ve örgütlülüğünü çok daha güçlendirmesine bağlıdır.

"Bu görevler, ancak yığınların arasındaki çalışmalarla, onların savaşları ile gerçekleştirilebilir. Komünistler, yığın bağlarını sürekli güçlendirmeli, yığınları somut istemler çevresinde birleştirmeli emperyalizme, tekelere, cunta içinde ve dışındaki en gerici güçlere karşı savaş bilinciyle donatmalı, her alandaki savaşlarını demokrasi savaşıyla bağlamaya yönlendirmelidir.

5. Ayrımlı yaklaşım

"Cuntayı bu gün destekleyen sözü edilen güçlerle eylem birliği kurabilmek için şu noktaları gözönünde tutmak gerekir.

"... Cunta terörizmin her türüne karşı olduğunu açıklıyor. Parti örgütleri şu gerçeği unutmamalıdır:

"... TKP'nin terörizme karşı oluşuyla cunta rejiminin terörizme karşı oluşu arasındaki ayırım açıktır: Birincisi, cunta sol terörizmin objektif bakımından karşı-devrimci eylemlerini demokrasi güçlerine, tüm özgürlüklere karşı saldırı bahanesi olarak kullanıyor. İkincisi, sol terörizmi komünizm ülküsünü lekelemek için komünist hareketin bir parçası olarak tanıtıyor. Üçüncüsü, sol terörizme şu ya da bu nedenlerle sürüklenen bir avuç Maocu, serüvenci elebaşının şaşırttığı genç insanlara karşı insanlık dışı bir kıyım kampanyası yürütüyor. Karşı devrimci öz taşıyan terörist eylemlere bulaşanları, uğradıkları bu baskılardan ötürü kahramanlaştıran, onları öne çıkaracak bir ajitasyon, işçi sınıfının bilincini bulandırır. Bu nedenle onlara karşı uygulanan insanlık dışı yöntemlere (idam, işkence, insan avı, vb) karşı çıkmalı ama tek tek kişiler

kampanya konusu yapılmamalıdır.

"TKP, terörizme olduğu gibi, cuntanın bu uygulamalarına da karşı çıkıyor. TKP terörist sol guruplarla, yığın tabanı olan küçük burjuva radikal guruplar arasında, bunların tepeleriyle tabanları arasında ayırım yapıyor. Birincilerle savaşıyor, ikincileri sürekli eleştirerek uyarıyor.

"... Cuntanın bölücülük suçlamasına karşı, emperyalizmin ve egemen sınıfın halklar arasında ayrımlara yol açtığı, 'özerk Türkiye Kürdistanı', 'ortak savaşım' politikasının ise işbirlikçi bir politika olduğu vurgulanmalıdır. Ulusların kendi yazgılarını belirleme hakkı savunulmalıdır. Kürt halkına karşı yapılan ulusal baskılara, değişik Kürt guruplarına yönelik saldırılara karşı çıkılmalıdır.

"Bugünkü uluslararası durum ve giderek derinleşen bunalım koşullarında Türkiye'de değişik politik güçlerin cunta çevresinde kümelenmeleri durumu çok uzun bir süre devam edemez. Bunların arasından demokrasi hareketine katılabilecek güçlere şöyle seslenmek gerekiyor:

"Emperyalizmin ülkeyi serüvenlere sürüklemek amacıyla uyguladığı baskılara, ekonomik yıkıma, emperyalizme el açma ve halka kemerleri sıkma politikasına karşı savaşmak isteyen herkes işçi sınıfının, halkın demokratik hak ve özgürlükler için verdiği savaşı desteklemelidir. Bugün bu duruma bakarak 'cuntaya yardım etmek' gerekçesiyle eylemsiz kalmak, cuntanın kendiliğinden otoriter de olsa parlamenter rejime geçeceğine bel bağlamak yanlış olur. Çünkü bu, her şeyden önce böyle bir rejimin anti-demokratik karakter taşıdığını unutmak, direnişsiz bir biçimde yığınları böylesi bir rejime boyun eğdirmek anlamına gelir.

"... Liberal burjuvazinin cuntayla uzlaşması politikasına karşı açık bir çizgi çekmek, halka, demokrasi güçlerine ortak savaşım cunta yıkılmadan, gerçek demokrasiye geçilemeyeceğini propaganda etmekle, bu gerçeği yığınlara kendi öz deneyimleri temelinde kavratmakla olanaklıdır.

6. Güncel istemler platformu

"TKP, bütün ilerici, demokrat, barış ve bağımsızlık yanlısı güçleri aşağıdaki amaçlar ve istemler için çabalarını, eylemlerini birleştirmeye çağırıyor. Demokratik özgürlüklerin yok edilmesi, anti-emperyalist, demokratik güçlerin ağır baskı altına alınması, ordu ve cunta içinde ve dışındaki en gerici, işbirlikçi ögeleri objektif bakımından güçlendiren, elverişli koşullar yarattı.

"... Emperyalizmin ülkemize dayattığı baskılara kökten son vermenin en temel koşulu, Nato'dan çıkmak, Amerikan üslerini sökmek ve ikili kölelik anlaşmalarını yırtmaktır.

"... Emperyalizmin Nato'nun dayattığı askersel harcamalar azaltılmalı, emperyalizmin, Nato'nun çıkarları doğ-

rutusunda askersel harcamalar için dış borç alınmamalıdır.

"... Faşist ve Maocu teröristlerin dışında, tüm politik tutuklular, işçi ve sendikacılar hemen serbest bırakılmalı, kovuşturmalara son verilmelidir. Yurttaşlıktan çıkarma kararları kaldırılmalıdır.

"... Tüm demokratik hak ve özgürlükler, en başta düşünce ve örgütlenme özgürlüğü gerçekleştirilmelidir. Ceza yasasının 141-142 maddeleri ve tüm anti-demokratik yasalar kaldırılmalıdır.

"TKP ve faşizme karşı tüm politik partilerin üstündeki yasak kalkmalıdır. Faşist MİSK dışında DİSK ve tüm sendikalar açılmalıdır. Tüm sendikal özgürlükler, özellikle grev ve özgür toplu sözleşme, sendikalaşma hakkı, eksiksiz tanınmalıdır. İşyeri, işkolu ve ulusal düzeyde birlik sendikaları aşağıdan yukarıya doğru işçilerin özgür istemleriyle kurulmalıdır.

Demokratik kurucu meclis için

"Cunta demokrasiye dönüştürme söz ediyor ve bu amaçla bir kurucu meclis toplamaya hazırlanıyor. Ancak cuntanın toplayacağı kurucu meclis demokratik olmayacaktır. Çünkü cunta ana doğrultusu bakımından emperyalizm ve tekel yanlısı bir politika izliyor.

"TKP kurucu meclisi, anti-emperyalist, demokratik güçlere karşı cunta içinde ve dışındaki en gerici güçlerin politik dayanağı durumuna getirme çabalarına karşı savaşacak, bu tehlikeyi önlemeye çalışan güçleri destekleyecektir.

"TKP, bir yandan demokratik bir anayasanın zorunluluğunu ve ilkelerini savunacak, öte yandan da kurucu mecliste 1961 Anayasası'nın demokratik kazanımlarına yöneltilen saldırılara karşı duracak, bu maddeleri gerici yönde değiştirmek isteyenlere karşı 1961 Anayasası'nı savunan güçleri destekleyecektir.

"Daha bugünden tüm bu amaçlar ve istemler uğrunda savaşıma örgütlenmek, en geniş politik ve toplumsal güçleri bu savaşım içinde birleştirmek gerekiyor. Böylesi bir savaşım sürecinde tüm bu dönüşümleri gerçekleştirmeye elverişli bir güçler oranı yaratılabilir. Partimizin taktiği, işçi sınıfını, demokrasi güçlerini savunma konularından güçlü bir atılıma geçirebilmenin koşullarını yaratmak amacını güdüyor.

"Emperyalizme, işbirlikçi tekeli burjuvaziye, cuntanın içinde ve dışındaki en gerici güçlere karşı savaşımın nasıl sonuçlanacağını bir dizi nesnel ve öznel etken belirleyecektir. Her şeyden önce işçi sınıfının savaş yeteneği, emekçi yığınlarla, orta katmanlarla bağlaşma düzeyi bunda temel rol oynayacaktır.

"Otoriter rejim mi, ileri demokrasi mi, faşizm mi, burjuva demokrasisi mi? Değişik politik güçler böylesi değişik amaçlara ulaşmak için savaşacaklardır. TKP'nin öne koyduğu görevleri başara-bildiğimiz ölçüde, sonucu işçi sınıfının,

demokrasi güçlerinin belirleme olanakları artacaktır.

"Tüm bu istemler için savaşım sürecinde ortaya çıkacak güçlü bir anti-empyalist, demokratik halk hareketiyle silahlı güçlerin yurtsever kesimleri arasında kurulacak bir bağlaşıklık, ordu ve cunta içindeki en gerici, Amerikancı güçleri bozguna uğratabilir, cunta rejimine son verebilir ve asker, sivil tüm demokratik, yurtsever güçlerin devrimci hükümetini kurabilir, ülkemiz bağımsızlığa, ekonomik bunalımdan demokratik bir çıkış yoluna ve gerçekten bir demokrasiye yönelebilir.

"Kuşkusuz TKP, demokratik dönüşümler uğrındaki savaşımı kendi başına bağımsız bir amaç olarak görmüyor. Dün olduğu gibi bugün de partimizin amacı, devrimin ilk aşamasını gerçekleştirmek ve bu yoldan sosyalizme geçmektir. Parti taktiği bu koşullarda, sonul amaca ulaşmanın, demokrasi savaşımıyla sosyalizm savaşımını birleştirmenin somut yolunu çiziyor."

TKP İşçinin Sesi

1. Örgütün tanımı

Örgüt, kuruluşundan bu yana tamamen yasadışı Türkiye Komünist Partisi'nin bünyesinde beliren bir hizbin bazı gelişmeleri müteakip 1980 yılında Türkiye Komünist Partisi Leninciler Konferansı'nı toplaması sonucu müstakil, illegal bir parti hüviyetini kazanmıştır.

Örgütlenmenin dirijanı olan şahsın kullandığı "R. Yürükoğlu" takma adına izafeten (Yürükoğlu Gurubu, Yürükler); ve yine faaliyeti yönlendiren kişilerin İngiltere'de bulunmaları nedeniyle "TKP-İngiltere Gurubu", çıkardıkları yayın organına izafeten "*İşçinin Sesi Gurubu*" veya "Leninist TKP" gibi adlarla tanınan bu örgüt, kendisini "TKP bünyesindeki Leninciler" adı ile anmakta, halen TKP yönetimini elinde bulunduran kesime de "Oportünistler" demektedir. Keza, bazen kendileri için "Bolşevik", yönetimi elinde bulunduran İsmail Bilen ve taraftarları için de "menşevik" tabirini kullanmaktadır.

TKP, İngiltere'de 1971 yılında Veli Dursun ve R.Yürükoğlu takma adını kullanan Nihat Akseyim tarafından kurulmuştur. 1971-1974 yıllarında gelişmiş ve bu arada *İşçinin Sesi* adlı bir yayın organı da çıkarmaya başlamıştır.

1980 yılında düzenlenen TKP Leninciler Konferansı'nın 2. oturumunda İngiltere Parti Örgütü hakkında şu şekilde beyanlarda bulunulmuştur:

"1974-1976 yılları arasında ve özellikle bu dönemin son yarısında, örgüt her bakımdan önemli sarsıntılar geçirdi ve geriledi. Bu dönemde ideolojik planda önemli sağ yanlışlar yapıldı, üye kazanma bütünüyle durdu. Örgüt yönetimine

Leninci olmayan yöntemler egemen oldu. 1976 yılında Veli Dursun yoldaşın yeniden İngiltere'ye gelerek örgütün yönetimini üstlenmesiyle birlikte örgüt bugünkü ideolojik-siyasal konumunu kazandı, hem de bir yıl içinde %700 büyüme gösterdi.

"İngiltere Parti Örgütü, üyelerinin yurda dönmeleri nedeniyle, kurulduğundan bu yana büyük ölçüde değişmiştir. Bu anlamda örgütün mobilitesi çok yüksektir. Buna rağmen İngiltere Parti Örgütü bugün de TKP içinde en önde gelen örgütlerdendir. Bu durumda İngiltere Parti Örgütü'nün üye bileşimini yüzde olarak şu şekilde sıralayabiliriz: Kadınların oranı %17, erkek oranı %83, öğrenci oranı %53, işçiler %34 vb.

İngiltere'de tüm temel parti örgütleri haftada bir toplantı yaparlar, aylık rapor verirler, kesenek oranı %10'dur. Parti keseneğini düzenli ödemek parti üyeliğinin birinci koşuludur. Önceki dönemde, bizdeki parti keseneğinin yüksekliği konusunda Merkez Komite'deki kimi yoldaşlarla, yani oportünistlerle aramızda hararetili tartışmalar geçmiştir. Her zaman bize, %10 çok yüksek. İnsanları kaçırsınız, gibi eleştiriler gelmiştir. Oysa örgütümüzde bugün hiç kimsenin %10 ile yetinmemektedir. Herkes bunun kat kat üzerinde bağış, katkı yapmaktadır. Bütün komünistler gelirinin %50-60'ını partisi için vermektedir."

İleri sürülen hususların bütünüyle ne derece gerçeklerle uyum gösterdiği konusu bir tarafa bırakılacak olsa dahi Nihat Akseyim'in 1976 yılında İngiltere'deki gurubun başına geçmesinin faaliyetlere yoğunluk kazandırdığı ve *İşçinin Sesi* gazetesinin de bu amaçlarının tahakkuku bakımından önemli bir yayın organı hüviyetini iktisap ettiği belirtilebilecektir.

Bununla beraber, aralarında patlak veren hizipleşme dönemine kadar *İşçinin Sesi* tamamen TKP yönetiminin bir parlörü şeklinde yayın hayatını sürdürmüştür.

Özellikle 1979 yılı sonlarına doğru *İşçinin Sesi* gurubunun ve gurubun lideri Nihat Akseyim'in Türkiye'de devrimci durumun var olduğunu ileri sürmesi ve silahlı mücadeleye cevap verir beyanlarda bulunmasının, İsmail Bilen gurubu yani TKP Merkez Yönetimiyle ihtilafa düşmesine yol açtığı ve bu gelişmenin TKP'den ihraç edilme noktasına kadar uzandığı bir vakiadır.

Görünürdeki bu ihtilafın çözülmez hale gelmesini müteakip ortaya çıkan durum ve gelişmelerle ilgili olarak *İşçinin Sesi* gurubu veya TKP Leninciler örgütlenmesi tarafından şu şekilde açıklamalarda bulunulmuştur:

"TKP bünyesinde sorunları çözmenin her türlü yolu tıkdandıktan sonra 1979'da *İşçinin Sesi*'nin yeniden çıkışı ile örgütlü savaşın ilk adımları atıldı. Leninciler

İşçinin Sesi çevresinde kümeleniler. Şimdi bu örgütlenmeyi geliştirmek gerekiyor. Bunun için konferansımız bir Eşgüdüm Komitesi ve bu komite içinde Üst Büro kurulmasını kararlaştırır.

"Eşgüdüm Komitesi Merkez Komitesi, Üst Büro Politik Büro değildir. Eşgüdüm Komitesi'nin görevleri şöyledir:

"— TKP, üst yönetiminin yürüttüğü çirkin fraksiyoncu saldırıya karşı savaş, Leninci yöre, il, bölge, semt komitelerini ve parti temel örgütlerinin tutum birliğini, pratik liderliğini sağlamak,

"— Oportünizmi ve ortacı oportünizmi partili yoldaşlarımıza ve işçi sınıfımıza daha iyi, sistemli biçimde sergilemek,

"— Yarım yüzyıldır kongre yapılmayan partimizde, göstermelik olmayan gerçek bir kongre için savaşım yürütmek,

"— Türkiye'de gelişen sınıf savaşımının her alanında TKP'nin Leninci güçlerinin tek bir siyasal tutumla hareket edebilmelerini sağlamak.

"Eşgüdüm Komitesi'ni oluşturan yoldaşlar bağlı oldukları ya da içinden geldikleri örgütlerin temsilcisi olarak değil, tüm hareketin kolektif yöneticisi olarak bir araya gelmişlerdir. Hareketin genel çıkarlarını doğrudan ilgilendiren her konuda, Eşgüdüm Komitesi'nin kararları yerel örgütler üzerinde bağlayıcıdır. Eşgüdüm Komitesi Üst Bürosu ise Eşgüdüm Komitesi'nin çalışmalarında sürekliliği sağlamakla ve Eşgüdüm Komitesi ile Merkez Organ arasındaki eşgüdümden sorumludur. Üst Büro, Eşgüdüm Komitesi toplantıları dışında tam yetkilidir.

"Komünistlerin Leninci bir TKP için örgütlü savaşımı yükseltmesi genel devrimci çıkarın acil gerekliliğidir."

Burada dikkati çeken husus; Eşgüdüm Komitesi ve Üst Büro'nun değişik birer organ gibi tanıtılmak istenmesidir.

Oysa bunların açıklanan görevleri, Eşgüdüm Komitesi'ni Merkez Komitesi, Üst Büro'yu da Politik Büro ile eş duruma getirmektedir. Bu şekilde değişik bir tabir kullanılması, kendilerinin TKP'den ayrı bir örgüt olarak mütalaa edilmesini önlemeyi ve yönetimi ele geçirip İsmail Bilen ve gurubunu tasfiye etmeyi amaçladıklarını göstermekte ve en mühimi SSCB'yi reddetmediklerini belirtmek arzusundan kaynaklandığı şeklinde değerlendirilmelidir.

2. İdeolojik görüşü ve stratejisi

TKP *İşçinin Sesi*'nin, dünya devrimci hareketinin lideri, yöneticisi ve yönlendiricisi olarak SSCB'yi ve keza SSCB'ye uyumlu faaliyetlerin dünya devriminin gerçekleşmesine hizmet edeceğini kabul etmesi hususları, bu gurubun ideolojik görüşlerine ışık tutmaktadır.

Nitekim 1981 yılında düzenlenen Türkiye Komünist Partisi İkinci Leninçiler Konferansı sırasınca alınan "Dünyaya Devrimi ve TKP" konusuna ilişkin kararda şöyle denmektedir:

"...Sovyetler Birliği'nin dünyada oynadığı rol dünya devrimi açısından ele alınmalı ve bu temel hedef içinde değerlendirilmelidir. Dünya devriminin çıkarı, dünya devrimci merkezi olan Sovyetler Birliği dahil, tüm parçaların çıkarlarından önde gelir. Dünya devrimci merkezinin, tekil ülkelerde, ya da ülke topluluklarında birlikte oluşan devrimler yoluyla gerçekleşmekte olan dünya devrimine can alıcı bir etkisi vardır. SSCB'nin dünyada tuttuğu yer, SBKP'nin dünya komünist hareketinde en büyük ölüme sahip bir parti oluşu temel olarak buradan kaynaklanmaktadır.

"Sovyetler Birliği'nin dünyadaki başta gelen rolü uluslararası devrime yardımcı olmaktır. Bunu yapabilmek için elindeki en güçlü aracı ekonomik gelişmesidir, ekonomik siyasetidir. Uluslararası devrime ana etkisi ekonomik siyaseti yoluyla. Sovyetler Birliği dünya devrimine doğrudan da yardım eder ama bunun sınırı Sovyet iktidarının kendi gücüyle uygun yardım biçimini seçmesidir.

"Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler açısından görev bir yandan sosyalizmi ilerletmek, öte yandan barış siyasetiyle, en başta bunun için, ama aynı zamanda dünyadaki tüm devrimci savaşlar için elverişli koşulları yaratmaktır.

"... Günümüz dünyasının somut güç dengesi içinde barışçıl yoldan devrim bir hayaldir.

"Türkiye jeopolitik konumuyla emperyalizm için can alıcı önem taşıyan bir ülkedir. NATO'nun üyesi, emperyalizmin bölgede üslerle donatılmış ileri karakolu, Sovyetler Birliği'nin baş belası bir kapı komşusudur.

"... Bölgemizde barışı sağlamanın yolu Türkiye devriminden geçiyor. Türkiye'de devrim, sosyalist sistem ve dünya devriminin çıkarları açısından büyük bir işlev görecektir. Bu devrimin ekonomik, toplumsal, siyasal, stratejik, ideolojik sonuçları dünya çapında olacaktır. Faşist darbe, Türkiye işçi sınıfının ve tüm devrimci güçlerin Türkiye'yi emperyalist zincirden koparma görevini ortadan kaldırmadı. Bu dünya devriminin, ülke koşullarının önümüze koyduğu bir görevdir. TKP'nin Leninçiler kanadı bu nesnel gerekliliklerin yarattığı bir çizgidir.

"... Bu birkaç örnekten anlaşılacağı gibi, dünya komünist hareketini ilgilendiren çeşitli konularda komünist partilerinin bazılarında, başka bazı konularda başka bazı partilerden farklı düşünmüyoruz. Bu farklılıklar dünya komünist hareketinin bir parçası olmamıza engel değildir. Türkiye Komünist Partisi Leninçiler kanadı dünya komünist hareketinin doğal üyesi, kopmaz parçasıdır. TKP Leninçiler güçleri, Leninizm kavra-

mını, proletarya diktatörlüğünü, proleter enternasyonalizmini, devrimi reddetmeyen, NATO'yu onaylamayan bir harekettir!

"Bizim için dünya devrimine, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelere karşı tutum, proletarya enternasyonalizminin ana ölçütüdür. Dünya devriminin çıkarlarına, dolayısıyla Sovyetler Birliği'nin gerçek çıkarlarına ters görüşler, anti-Sovyet görüşlerdir.

"Sovyetler Birliği dünya devrimci merkezidir. Dünya devriminin ana gücüdür. Onun uzun erimli, gerçek çıkarları ile dünya devriminin çıkarları arasında nesnel çelişki yoktur. Sovyetler Birliği'nin çıkarları dünya devriminin çıkarlarına bağımlı, onunla uyumlu çıkarlardır. Sovyetler Birliği ile hiçbir ülkenin uzun erimli gerçek çıkarları arasında çelişki yoktur.

"Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci merkezi oluşu, doğru ya da yanlış siyaset izlemesiyle bağlı olmayan nesnel bir konumdur.

"Her komünist partisi, her komünist eşittir. SBKP eşitler arasında birincidir. Onun, komünistlerin gözü önünde sahip olduğu yüce yer, yanlışlıkla, doğrusuyla ardında getirdiği şanlı tarihten ve insanlık için bugün de yaptıklarından kaynaklanan moral bir konumdur. Bu konumun, her yeni tutumda yeniden kazanılması gerekir.

"Komünist partileri, sosyalist bir ülkenin partisi bile derin yanlışlara düşebilmektedir. Yanılmaz kişi, yanılmaz örgüt yoktur. Dünya işçi sınıfının genel savaşına zarar veren durumlarda sesini yükseltmek her komünistin görevidir. Bugün, dünya komünist hareketindeki yanlış görüşler büyük ölçüde bu ilkenin uygulanmamasıyla beslenmektedir. Leninçiler, hem TKP içinde, hem uluslararası alanda açık konuşma yanlısıdır. Bu yol 'bölücü' değil, gerçek birleştirici ve ilerletici yoldur. Yanlış tutumları en çabuk giderme yoludur.

"TKP'nin Leninçiler kadroları Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci merkezi olduğunun nesnelliğini bir an gözde kayırmadan yanlış görüşlerin düzeltilmesi için çalışacaktır.

"TKP'nin Leninçiler kadroları Sovyetler Birliği'ni, tüm yaşayan sosyalizmi gücü yettiğince her türlü düşmana karşı yıllardır savunuyor, sonuna dek savunacaktır. Her zaman dünya devriminin çıkarlarını herşeyin üzerinde tutmuştur, bundan sonra da tutacaktır. Bunu insanlığın komünizmle gerçek uygarlığa kavuşacağına inandığı için ve Türkiye'de devrimi yapacak kadroları, yığınları eğitmek, onları engel tanımaz alaylar durumuna getirmek için yapmaktadır."

Bu açıklamalar, gurubun Sovyetler Birliği'ne olan bağımlılığını açıkça ortaya koyar mahiyettedir.

Diğer yandan, İngiltere gurubunun benimsediği stratejinin başka bir deyimle Türkiye'de devrimi gerçekleştirmenin ana çizgilerini tesbit eden görüşünün ise,

kendilerince, "ileri demokratik halk devrimi" deymi ile anılan bir strateji olduğu bilinmektedir.

Bu cümleden olarak Nihat Akseymen tarafından R. Yürükoğlu takma adı ile yayınlanan *Emperyalizmin Zayıf Halkası Türkiye* adlı kitapta yer alan, "...Türkiye emperyalizmin sömürsü altında, endüstrileşmesini tamamlamamış, özellikle tarımın teknik açıdan geri olduğu, orta derecede gelişmiş bir kapitalist ülkedir. Bunun yanında tekellerin büyüüp güçlendiği ve bu temel üstünde finans-kapitalin oluştuğu ve devletle tekellerin iç içe geçtiği bir ülkedir" tanımlaması, gurubun Türkiye değerlendirmesini yansıtmaktadır.

Aynı konuda, 1980 yılında düzenlenen Türkiye Komünist Partisi Leninçiler Konferansı Kararlarının "Komünistlere Çağrı" başlıklı bölümünde ise aynen şöyle denilmektedir:

"Ülkemiz, son 10 yıldır giderek derinleşen bir bunalım yaşıyor. Sınıf savaşımı keskinleşiyor, devrimci yığın eylemleri yükseliyor, sık sık barikat savaşlarına dönüşüyor. Burjuvazi zorlanıyor, faşizm tehlikesi somutlaşıyor. Günden güne olgunlaşan devrimci durum, ya faşizm ya 'ileri demokratik halk devrimi' ikilemini güncelleştiriyor. Türkiye'nin önüne tarihsel devrimci fırsat doğuyor. Tarihsel fırsatları değerlendirmek, yükselen devrimci dalgayı devrimle sonuçlandırmak görevi en başta işçi sınıfımızın öncü siyasi örgütüne düşüyor."

Örgütün yayın organı *İşçinin Sesi* gazetesinin 11 Ağustos 1981 tarihli 135. sayısında strateji konusu şu şekilde açıklanmaktadır.

"Yığınların hareketlendiği, eski üst yapının çatlamaya başladığı devrimci durumda, ideolojik savaşım yeni bir vanaşım ve yeni yöntemler ister, dön genel teorik sorunlar olan proleter hegemonyası devrimci zor kullanım, ayaklanma ve devrim, burjuva devletin yerle bir edilmesi ve diktatörlük sorunları bugün çeşitli yönleriyle pratik sorunlar olmuştur.

"... Tüm propaganda ve ajitasyon ayaklanma çağrısına, ayaklanmayı yığınlar benimsenmeye yönelir... Fakat bu dönemde, ayaklanma belgisi somut ayaklanma hedefini değil, ayaklanmanın propagandası hedefini taşır."

Ayaklanmanın propagandası ile silahlı ayaklanmanın şartlarının hazırlanmasının kastedildiği ve bu hazırlık safhasında silahlı terör eylemlerine de baş vurulabileceği keyfiyeti örgüt yandaşlarının çeşitli tarihlerde gerçekleştiren soygun, adam öldürme gibi eylemler müvacehesinde vuzuh kazanmış bulunmaktadır.

(Devam edecek)